

УДК 069:5

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного науково-природничого музею НАН України (протокол №05/13 від 10.09.2013 р.)

Організаційний комітет

Голова оргкомітету:

Ємельянов І.Г., чл.-кор. НАН України, директор Національного науково-природничого музею (ННПМ) НАН України,

Члени оргкомітету:

Деревська К.І., ННПМ НАН України

Комар М.С., ННПМ НАН України

Комісарова М.С., ННПМ НАН України

Король Е.М., ННПМ НАН України

Литвинець Ю.С., ІСОМ України

Новосад В.В., ННПМ НАН України

Писанець Є.М., ННПМ НАН України

Третяк І.П., ННПМ НАН України

Червоненко О.В., ННПМ НАН України

Коректор: Г.Г.Котляренко

Комп'ютерна верстка: В.Ю. Раєвський

Практичні питання природничої музеології: Матеріали III науково-практичної конференції, 24-25 жовтня 2013 р., Київ. — Київ, 2013. — 80 с.

У збірнику опубліковано матеріали, представлені на III науково-практичній конференції музейників-природничиків, що відбулася за сприяння Національної академії наук України. Наведено відомості про збереження природничих фондів, принципів формування експозиції, та роль музеїв у формуванні екологічної свідомості суспільства та вихованні особистості.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за зміст та достовірність наведених фактів, цитат та інших відомостей.

ISBN 978-966-02-7001-5

© ННПМ НАН України, 2013

М. А. Коробченко

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Колекції як унікальне джерело інформації про динаміку поширення рідкісного виду ссавців — *Ellobius talpinus*

Музейні колекції часто є головним або основним джерелом інформації про поширення видів і нерідко є єдиним фактичним підтвердженням знахідок того чи іншого виду на певній території в минулі часи. Окрім цього, колекційні зразки завжди доступні для повторного вивчення – перевизначення та перевірки етикеткової інформації. Наявність та збереженість музейних зразків особливо є цінними для рідкісних і дуже рідкісних видів, нові збори яких не можна проводити через набутий ними охоронний статус. Аналіз колекційних зборів різного часу дозволяє відтворити динаміку поширення видів, які суттєво змінили свої природні ареали через зміни довкілля, у тому числі й спровоковані людською діяльністю.

Одним із об'єктів подібних досліджень, що характеризується помітними змінами поширення, є нині дуже рідкісний степовий гризун — *Ellobius talpinus*, якого у минулому відносили до найпоширеніших видів ссавців євразійських степів, а в зонах рільництва — навіть до шкідників господарства. На початок ХХІ ст. виявилось, що поширення виду по території України є дуже обмеженим, і вид було внесено до «Червоної Книги України» (2009). Автором проведено детальне картування всіх сучасних знахідок, встановлено три групи місцезнаходжень – Сіверсько-Донецька (не менш ніж 27 поселень), Придніпровська (10 поселень) та Кримська (20 поселень). Імовірно, що вид не поширений далі на захід та північ від лінії Херсон — Дніпропетровськ — Сіверодонецьк — Станиця Луганська.

Значною є роль музейних колекцій для підтвердження або спростування згадок про вид для певної території в

Секція I

літературі. Так Чернай (1853) наводить дані про поширення *Ellobius talpinus* на території Харківської губернії, О. Корнеєв (1965) — у Донецькій області («південний схід області»), але детальний аналіз музейних колекцій та спеціальних публікацій показав відсутність будь-яких підтверджень цього. З іншого боку, музейні колекції допомагають скерувати пошуки виду на місця його ймовірного сучасного поширення. Зокрема, завдяки наявності трьох колекційних зразків, зібраних Я. Зубком у 1936 р. в Лівобережному Придніпров'ї, які дотепер залишалися єдиним свідченням колишнього поширення виду на цій території, нові дослідження дозволили встановити сучасне поширення сліпачка на цій території. Так, 2009 року поселення *Ellobius talpinus* знайдено в окол. с. Велика Знам'янка Кам'янсько-Дніпровського району Запорізької області. В частині колекції ННПМ, що вважалася загубленою, автором виявлено зразок *Ellobius talpinus* з раніше невідомого району поширення — між Скадовськом і Каланчаком (№ 3139, 18.08.1912, с. Грушівка, Херсонський повіт), що значно розширює відомі межі ареалу цього виду.

Коробченко Марина Анатоліївна, головний спеціаліст – еколог АГЧ; Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка, вул. Оборонна 2, 91011, Луганськ; 095-877-6800; 063-157-3921, e-mail: <aquamarine@ukr.net>